

**A természetjárás története a Veszprémi Közgazdasági és Közigazgatási
Szakközépiskolában / (1953- 2014) 61 év /**

(Szathmáry Árpád tanár úr utolsó írása)

1953-ban két Közgazdasági technikum működött Veszprémben. A várban, Tolbuhin u. 13-ban az ipari tagozat /Igazgató Sárközi István, helyettese dr. Borsi Lőrinc/ a Partizán utca 1-ben (ma Budapest út, Kossuth Iskola) a mezőgazdasági tagozat. /Igazgató: Rhosóczy József, helyettese Perei György testnevelő./

Perei fogadott. Azonnal telefonált Borsinak, és beajánlott a pedagógus „FÁKLYA” természetjáró szakosztályába. Ők hetente a zsidó iskolában tartották a megbeszéléseiket, már akkor éves munkaterv szerint túráztak: vagy buszos túrákat tettek, vagy gyalogoltak. Az együttlétek alkalmával hamar kiderült, hogy mindketten cserkészek vagyunk: Borsi a Regnum Marianum tisztje, (apám lehetett volna) én pedig Hajmáskéri cserkész a 475. sz. cserkészcsapatban. Lelkileg hamar egymásra találtunk. Mint igazgató, tanárt faragott belőlem, mint túratárs pedig ifjúsági vezetőt, noha ebben a témában egy szó sem esett köztünk.

A természetjárás. Hétfévente mentünk kirándulni a Bakonyba, vagy a Somlóra vonattal. Akkoriban Vinyére a vasúti jegy 11 Ft volt, de a Balaton felvidékre a busszá alakított Csepel teherautó a FAKARUSZ vitt minket.

A Bakonyban gyakran rendeztünk „utasításos” versenyeket. A rendezőknek meg másnak sem volt térképe, tájolója. Később id. Zeitler Gusztáv, készített/ másolt fényképezéssel katonai térképet. Az utasításos tájékozódás, jó szövegértelmezést kívánt. Például ha megtaláltad a keresett objektumot, adott esetben a foglalt forrást, rajta az utasítás: „nézz be a forrásba!” Nem értél el semmit, mert a keresett cédula, nem szemben volt, hanem rejtve, hátrafelé. A vizet tükörként kellett használni.

Ezekon a versenyeken sok ismeretre tettünk szert: lépésszámlálás, szövegértelmezés, szövegi ismeret, gombaismeret... stb.

Az 50-es évek közepén megjelent a tájfutás /oktatás, edzés, verseny/ sőt megjelentek, a turista térképek, tájfutó térképek is. Az erdőkben turistaházak működtek. Bennük gondnok lakott, aki főzött, takarított. Az árak alacsonyok voltak. 1 adag paprikás krumpli 2 Ft volt. Az iskola diákjaival számtalan tájékozódási versenyen vettünk részt, ami komoly erőfeszítéssel járt, m pl.: Vonyarcvashegyen, az iskolai padokon aludtunk; másutt tábortűz mellett virradtunk, a következő nap pedig iskolába mentünk.

Táborozás! Ennél szebb fogalom számunkra nem létezett és nincs is. Vidámság, munka, dal, tábortűz. A táborban a diák felkészül az önálló életre. Ha hanyag elázik, és éhesen marad, mert nem tud vacsorát készíteni, ha nem gondoskodott tűzifáról. Mivel kinőttünk a kiscserkész korból, dolgoztunk, és szerény jövedelmünket fordítottuk élelemre, tábori felszerelésre, esetleg vándortáborra. Némi támogatást a megyei Tanácstól továbbá a Bakonyi és Balatoni Intéző Bizottságoktól is kaptunk. A szállítást a különféle vállalatoknál dolgozó gépkocsivezető- szülők végezték. A tábori felszerelés pedig egyre gyarapodott, a végén már az 5 tonnás ZXL- teherautóra is alig fért fel.

Milyen munkát végeztünk a táborban? Először is friss ételt kellett készíteni. Maradék egészségügyi okokból, nem maradhatott. A konyhán a szakácsok mellett 3- 4 lány segített: előkészítették a főzést és vizet hordtak. A szakács feladatot Venczlikné és Borsiné látta el. Mindkét asszony civilben munkavezető volt. Időközönként csodálatos gyümölcsleveket készítettek. Zádorváron a dolgozó egységek tagjai a várbeli bozótot irtották és nagy kazalokban halmozták fel. 7 évig elég volt tüzelőnek. Meg kellett tanulni a sátorverést, a beázás elleni védekezést, az árkolást. Megfelelő mosdóhelyet kellett készíteni a Zádor- patak melletti bozótban, és különös gonddal kellett latrinát létesíteni, hogy az étellel a legyek ne érintkezhessenek. A tisztasági intézkedések szigorúak voltak, de büszkén mondhatjuk, hogy a 72 tábor alatt senki nem betegedett meg. A kullancsveszély már akkor nagy volt. A büdöskúti táborban 1 tanulóból 64 kullancsot szedtünk

ki. Kurkászó párokat szerveztünk, akik az esti mosakodásnál, alaposan átnézték egymást. A várból lépcsőt (134 fok) építettünk a forráshoz, a vár szentélyében kilátót állítottunk egy ács irányításával. A velünk táborozó Király István a forrásnak védőgátat épített NIKE- FAK-os barátaival és erdei bútorokat helyezett el.

Külön téma a konyha. Földbe ásott 3 platnis tűzhelyet építettünk. (Sparhelt). Föléje katonai sátorlappból védőtetőt húztunk. Később külön konyhasátrat állítottunk, ami a célnak jobban megfelelt, viharállóbb volt. Kemény feladat volt, a konyha vízzel való ellátása. 5- 10- 20 literes kaniszterekben hoztuk a vizet fel a várba és a konyha bejáratánál tartottuk. Az étkezés bőséges volt. Minden másnap kaptunk friss húst. Abban az időben nem hentesboltból vettük, hanem iskolai megrendelésre kiutalták. A hivatalsegéd (Juci néni) kivitte az autóbusz-pályaudvarra, a Barnagon átmenő busz sofőrje, pedig leadta a megállóban várakozó küldöncünknek. Tejet, tejfölt, sonkát a faluból szereztünk be. Sokszor szerepelt meggyleves az étlapon. Később, mikor az idősebb generáció elmaradt a táborból, Kis Klára tanárnő és a húga főztek. Egyszer a gyerekekkel összeállítottunk egy mindenki számára megfelelő tábori étrendet és ezt kellett főzni, mert a táborozók ragaszkodtak hozzá. Az étkezés módját megadtuk, a táborban terített asztalnál ettünk. Műanyag tányér, kancsó, pohár, alumínium kanál, villa a teríték. Egy- egy tábori asztalnál négyen ültek.

Ha útjelzést festettünk, 8-9 fő volt egy munkacsoportban. A nagy hátizsákban a kiporciózott étel: 1 kg kenyér (2 db „Bakony” barna kenyér; 2 emberenként egy nagydoboz halkonzerv vagy mongol tevemáj. Üvegben 8-10 főre káposztasaláta + káposztalé. Ezért mindig versengés folyt.) Útközben víz helyett 1 l keserű-teát kaptak a túrázók, a forrásvíz fogyasztása tilos volt. Este finom, sós leves járta. A szomjúságérzet, felpuffadás hamar elmúlt. Közkedvelt volt reggelire a zabpehely.

Külföldön vagy itthon buszos vándortábor.

A későbbi időben már csekély fizetést is kaptunk (3 Ft/ óra) valamint kosztot és festékanyagot, így meg tudtuk vásárolni a hiányzó felszerelést. A felszerelés: sátor 3 v. 4 főre, hálósák, matrac, gázkészülék, főzőkészlet. Kis seprű, balta, mosogatódézsa, lavór. A felszerelés minden darabja számozott volt, aládánál, mindig rendet tudtunk tartani. A sátor lakói összeállították étrendjüket. Egyikük a parancsnok és szakács, másik a műszakis, a harmadik a mindenes. Így vált lehetővé a gyors sátorverés, vagy az önálló munka. Amikor Zágrábban a jámbor német szülők ezt az önállóságot meglátták, leesett az álluk.

Táborozások.

Itthon- munkatáborok. Zádor vár: forrásfoglalás; lépcsőépítés, a vár kitisztítása. Útjelzés festése a Keszthelyi- hegységben; és a Bakonyban, Szentantalfán és környékén. Salföldi Kolostor majd iskola rendbetétele, rendben tartása. Majd Kőrishegy: kilátó karbantartás, Királykút kétszeri forrásfoglalása, útjelzésfestés, valamint Szarvas kútnál is turistaút jelzésének felfestése. Az itthoni táborok alaptáborok voltak. Valahol táborot vertünk, ez volt a bázis. Innen 3-4 csapat ment reggelente utat festeni. Itt történt az ellátás: reggeli- ebéd- vacsora, itt történt az oktatás és a külföldi utazásokra való felkészülés is. A napot este táborút zárta. Egy ilyen nap után senkit nem kellett altatni.

A külföldi vándortábor semmivel sem volt könnyebb, mint az itthoni munkatáborok, csak jellegében különbözött. Magashegyi túra, városnézés, főzés és persze barátkozás a helyiekkel.

A Téry Ödön ODK elnevezés eredete

Egyik alkalommal a Magas- Tátrában táboroztunk a csorbai kempingben. Innen felmáztunk az „öt tóhoz”, itt épült a Téry ház.

Téry Ödön orvos, a 19. század végén indította el a természetjárást Magyarországon. A Tátrában barátaival turistaházakat épített. Egyik társunk javaslatára vettük fel a nevet. Úgy gondoltuk méltók leszünk névadónkhoz. Sok év telt el, mire igazán kiérdemeltük a név viselését, azzal hogy példát mutattunk tanulásban, magatartásban egyaránt.

Az aranyjelvényes Térysek, akik 4 éven át a legjobb tanulók voltak az iskolában.

Karácsony

Nemcsak nyáron táboroztunk, hanem télen is. A téli tábor azonban más, mint a munkatábor. Sokat síeltünk, ha kicsi volt a hó, gyalogoltunk, ródliztunk, túravezető- képzést tartottunk. A téli tábor színhelyei: Gézaháza, Kab-hegy, Sövénykút, Szent György- hegy és mindennek a teteje: Szentantalfa.

Természetesen szigorú napirend szerint éltünk, magunk főztünk és esténként, vacsora után közösen énekeltünk. Az élelmiszer alapanyagokat magunk raktuk össze, csak a szállásért fizettünk jelképes összeget. Ezeken a helyeken semmiféle komfort nem volt. Az ivóvizet vödörben hoztuk, mosakodáshoz jó volt az olvasztott hó. Ha sportolni túl hideg volt, a túravezetés elméleti alapjait tanultuk, képzést tartottunk. Felismertük, hogy a gyerekeket meg kell tanítani, ünnepelni, magamba mélyedve elmélkedni, számadást készíteni az elmúlt évről, és tervet készíteni a jövőről.

De ez nem elég, mert ott van a családot is! Meg kell tanulni együtt örülni az életnek, egymás hasznára lenni. Mindenki kivette a részét az ünnepi készülődésből: a konyhások levest főztek, hurkát sütöttek, mások karácsonyfát hoztak, megint mások a turistaszállást díszítették fel. Volt, aki betlehemi játékot tanult. Még most is a nagyszalontai betlehemet adjuk elő. Ha máskor nem, hát most zeng a Mennyből az angyal. Ez a misztériumunk. Csak az érti, annak fogja meg a lelkét, aki a csoporthoz tartozik és hasonlóan gondolkodik.

„Szent” helyeink

Azok a különös helyek, ahol az ember szívesen van, tartózkodik, együtt van gyerekkori barátaival, és számtalan együtt megélt élménye van, és él át velük újabbakat.

A nyári táborok fő színhelye: Zádor vár. Aki ott tölt, eltölt csak egy éjszakát és egy nappalt, kimondhatatlan érzés fogja meg. Érződik a korai idők légköre, amikor minden betevő falatért, minden korty vízért meg kellett küzdeni, és számunkra se volt ez másképp.

A Szent- György – hegyen néhányszor karácsonyi tábort szerveztünk. Olyan lelkesek voltunk, hogy fel se tűnt, az ablak hiányzó üvege. Karácsony hetében hazafelé az Eger- patak ágyéig érő vízében keltünk át, anélkül, hogy megfáztunk volna. Még az se jajgatott, aki vízbe esett. Augusztin tanyán derékig érő hóban mentünk. Világítás, gyertya és a tűzhely egyaránt a sparhelt volt. Gézaháza és Sövényháza a megye természetjáró diákjainak találkozóhelye volt. Ilyen jellegű találkozót 21 éven át rendeztünk a fagyos szentek idején. Az antalfai munkatáborok és karácsonyok Király István nagylelkűségét dicsérik. Táborhelyet és „technikát” kaptunk tőle. Egyéb táboraink nem kapcsolódtak turistaházakhoz, hanem valahol az erdő bozótjához. Itt látszott meg egy- egy vihar elvonultakor, milyen fából faragták a Téryseket. Újra verhettük a sátrakat és nekiláthattunk foltozni a lukakat rajtuk.

Tábori vidám történetek

„Iréнке tanárnő elrablása”- az egyik este nyugtalanságot észleltem az igazgató sátránál. Ingerült volt, és fogadkozott, hogy „kitekeri a nyakát ezeknek a csirkefogóknak”, ha elmerik rabolni Irénke tanárnőt. Irénke már régen az igazgató feleségének védelmét élvezte. A vállalkozás nagyon veszélyesnek ígérkezett. Megpróbáltam, de nem tudtam lebeszélni a fiúkat. Ezért cselhez folyamodtam. Elhittem velük, hogy a tervük, csak akkor lehet sikeres, ha a sátor lebontását begyakorolják. Kaptak egy hasonmás sátrat és éjjelleg gyakoroltak. Ez alatt én Irénke hálósájkját megtömtem karókkal, ő magát pedig biztonságos alvóhelyre küldtem. Éjfélkor a srácok meg is jelentek, és szakavatottan felszedték a sátrat, és boldogan vitték magukkal a zsákmányt. A cipelés alatt a nagy csend miatt rájöhettek a turpisságra, hiszen senki nem sikítózott vagy rúgkapált a

sátorból. A nagy tölgy alatt rejtőzve szemtanúja voltam, ahogy a fiúk földhöz vágják a nehéz sátrat, illő fohászok közepette. ☺

„*A füstölt borsóleves*”- Szentantalfán táboroztunk, a Szentbalázsi romok mögötti bozótban. Kaptunk egy lajt vizet egy hétre a termelősövetkezettől. Ezt kellett használni, főző ivó és mosdóvízre egyaránt. Minden alkalommal szigorúan forraltunk. A szakácsok voltak nagy gondban, mert a sparheltből a füst nem kifelé ment, hanem befelé. Este, mikor visszaérkeztünk a táborba, már kész is volt a finom füstölt cukorborsóleves. A szakácsok a tűzhely körül négykézláb közlekedtek, olyan füst volt. A tábor végén, mikor szétszedtem a konyhát, derült ki, hogy a kályhacsőből elfelejtettük kivenni a papírdugót, az előző tábor végén. ☺

Tábori napirend

Ébresztő: 6 órakor csodálatos, számárorodításszerű hang hallatszott. Kukoda „énekelte” az ébresztőt. A nép előbújtt a vackából és villámgyorsan ténykedni kezdett. Kiszellőztette a sátrat, viharállóra bevetette a matracokat és a hálózsákokat, majd a sátor ajtajában szemlére sorakozott. Felvontuk a tábor zászlaját, miközben az indulónkat énekeltük. Tisztálkodás után reggeli a terített asztaloknál, majd munkába vonulás. Ha elhagyták a tábort vitték magukkal az ebédet. Munka közben csak teát ihattak, így nagyon be kellett osztani, hogy estig elég legyen.

Este a táborba érkezve, tisztálkodás, vacsora, zászlólevonás, tábortűz, éjszakai őrség. Minden sátorhoz tartozott egy számozott lavór. A lavórt szám- sorrendben kellett elvenni, visszatenni és használni. Mindenkinek volt szivacsa és kapott 2 dl meleg vizet, amivel tisztára csutakolta magát a bozótban kialakított „fürdőszobában”. Mindenki tudta, hogy a lehetőségeink eddig érnek, ezért igyekezett hősnek mutatkozni a nehézségek elviselésében.

A turistajelzések festése

Ez egy külön tudomány. Festés előtt célszerű elméleti oktatáson részt vennie a diákoknak. Itt tanulják meg az alapvető elveket, hogy hogyan kell előkészíteni a festeni kívánt fát, milyen állagú, márkájú legyen az alap és a színefesték? Milyen a jelzés rendszere, hova fessünk hova ne, külön szabályok szerint a kanyarodások és fonódások festésénél. A táborból aztán útnak indul a csapat, az előző este gondosan összeállított felszereléssel: festékek, hígító, törlőrongy, víz, különféle ecsetek és sablonok.

A menet élén megy a vezető, aki megmutatja, hova készítsék elő a jel helyét. Az előkészítő viszi a nagyollót, kis ollót, fűrész, baltát, vonókést, drótkéft. Az alapfestők- két ügyes kezű gyerek-,

festi az alapot. Az alapfestőkből két csoport működik. A 2. csoport „görgetve” megelőzi az elsőt, majd az első a másodikat, végül kb. másfél óra múlva elindulnak a színfestők és befejezik a jelzéseket. Ezt a módszert akkor használjuk, ha körbe mehetünk. Délben, alkalmas helyen, megebédezzünk. A szertáros zsákjából előkerül a Bakonyi barna kenyér, a mongol tevmájkrém, vagy a „gyíkhús” a Káposzta- saláta, főtt tojás, szalonna, és a tea. A tea nem édes, hanem enyhén sós, nem iszunk sokat, csak annyit, hogy elvegye a szomjunkat. (így nem fújódunk fel). Majd vacsorakor pótoljuk a folyadékhiányt. Amikor befejeztük a napi munkát, elmosogatjuk a szerszámokat és nótaszóval bevonulunk a táborba. (A TÉRY-sé szép élet, jó élet,/ soha ennél szebb nem lehet,/ nos, hát jöjjön táborba, aki ilyet szeret.)

Külföldi táborozások

A hatvanas évektől váltak lehetségessé úgynevezett kollektív útlevéllal. A résztvevők arcképét egy rendőrség által hitelesített albumba gyűjtötték össze. Az utazók megbízhatóságáért az utazás vezetője felelt. A csoport esti sétára is csak együtt mehetett. Aki hozzá volt szokva az iskolai kirándulás rendjéhez, nem méltatlankodott, mert ez a rend. Nehéz volt megtanulni 3 perc alatt felverni a sátrakat, mert bármikor nyakunkba zúdulhatott az eső, mint ahogy meg is történt. Minden sátorban 3- 4 tanuló lakott főző- háló- és mosdó felszerelésével. Meghatároztuk, hogy melyiket ki kezeli Csehországban, Szlovákiában, Lengyelországban. Könnyű volt szállást kapni, kivéve Romániában. Először is alig volt kemping, másrészt a hatóság sem örvendett a nehezen ellenőrizhető „rokonjárásnak”. Ezen kívül több értékes órát kellett a nagyváradi határállomáson várakozni, miközben a román fináncok táskáinkat kutatták. Végül parancsnokunkat megkérdezte, hogy hol lesz a szállásunk? Naiv válasz: kempingben és a sátrainkban. – A román határőr erre megrántotta a vállát és jó utat kívánt. A színvonalas nagyváradi kemping után, másnap aggódva kerestük Kolozsvár határában a sátraknak való helyet, nem találtuk és egyre sötétedett. Elérkezett a táborverés ideje. A táborhely kiválasztását e 3 fő elem határozta meg: elég nagy terület mindannyiunknak, bozót, és hogy ne lehessen minket látni az útról, még reflektorral sem. Megkezdődött a tábori élet, reggelre már 30 sátor vett körül bennünket. Gondold el mi van, ha nem készülünk fel az útra? És ez így ment végig Erdélyben. Itthon pedig belvíz fogadott, sátraink az előző nap esőtől még mindig elázva; a gyulai parkban táborozó csehek pedig nem engedték meg, hogy mellettük állítsuk fel a sátrainkat. Végül a békéscsabai román iskola tornatermében tehetjük le a matracainkat. A helybeli árvízi kárt szenvedettek ámulva nézték gyerekeink esti tevékenységét. Reggel kitergettük a sátrainkat

száradni. Ételkonzerveinket odaajándékoztuk, a helybélieknek, akiket elöntött az ár. Megköszönve a román iskola vezetőinek a segítségüket, hazajöttünk. Erdély szépsége a székelyek és románok életének összefonódása felejthetetlen élmény a mai napig. (1972- 2014)

Szlovénia és az Adria

Elhatároztuk, hogy meglátogatjuk az első világháborús isonzói csatateret, ahol szépen gondozott katonatemetőkből alusszák örök álmukat a magyar bakák. A Száva völgyén mentünk fel a hegyekben a Vršič hágó felé. 24 hajtűkanyar felfelé. Csodálatos dolomit sziklák, hegyi legelők. A fiúk megpróbálták bikásítani a teheneket egy vörös trikóval, de hát a szlovén tehén nem spanyol, bika. Ahogy haladtunk, egyre több lett a háborús emlék, erőd, kaverna, lövészárkok, a mélyben lent pedig a hírhedt Isonzó. 24 kanyar lefelé. Az út olyan keskeny, hogy a lefelé tartó Ikarusnak 2-3 tolatással kell bevenni a kanyarokat. A gépkocsivezető átkozódik: „ki volt az az eszement, (☺) aki ezt az utat kitalálta? Én (veszprémi sofőr) most vagyok itt először és utoljára!” Az igazgató a fejét a két térde közé húzva gubbasztott a padlón, a fiaim ugráltak, mint a kecske, senki se fékezte meg őket. Feleségem a házi áldást zúdíttotta a nyakam közé, különféle iskolai felelősséget emlegetve. Mire leértünk a juhaklok között, alkonyodott. A busz utasai az ülés mögül elődugták a nyakukat és dicsekedni kezdtek. Találtunk sátorhelyet is, és megkezdődött a tábori élet az Adria csodaszép partján.

Reggeli után irány a strand. Utasítás: senki ne menjen mezítláb a tengerbe, mert rengeteg a tengeri sünn, és egyszerre 16 tüske megy a talpadba. Ági úgy látszik nem hallotta, és belement. 4-en hozták ki. Mit lehet tenni!? Operáció! A lányra hatan ültek rá, mire lefogták, az operációs varrótűt is fertőtlenítettük. Mondani sem kell, minden tüske beletörött. Szerencsére másnap reggelre mind kijött, a sebeket is elláttuk, és mire hazaértünk már nem is fájt. De jól jegyezd meg, hogy a parancsot, utasítást vedd halálos komolyan, mert nem minden papsajt!

Az Ikaruszt is dicséret illeti, mert minden alkatrésze jól működött.

Itt fejezem be a végtelen történetet, és ne feledd a Jutasi jelmondatot: erős hit és akarat minden akadályt legyőz!

Táborok

- 1983 Zádor- vár
- 1984 Kóris- hegy
- 1985 Király- kút
- 1986 Csehszlovákia
- 1987 Koloska- völgy
- 1988 Noszlopy forrás
- 1989 Szentantalfa
- 1990 Salföld
- 1991 Zádor vár
- 1992 Balatonfűzfő
- 1993 Lovas
- 1994 Pisztrángos tó
- 1995 Szarvas kút
- 1997 Szlovákia

A tábortűz

A tábortűz a nap fénypontja. A tábor apraja- nagyja a tűz körül ült és énekelt: Este van már, késő este, tábortüzek égnek messze...

Játszottunk, paródiát adtunk elő a tábori életről, a konyháról. Értékeltek a napi munkát, vagy egy központi „nehéz” témát bontottunk ki (erkölcsi, vagy viselkedésbeli kérdések). Megtanítottuk a gyerekeknek a tűz jelentőségét: hogyan kell befejezni a tüzet, és ha van mondanivalója, akkor az mi lehet? A Kóris- hegyen, amikor a tűz körül ültünk a hangulat emelkedett volt, hiszen sikeres táborot zártunk a vállalt feladatot elvégeztük. De olyanok is ültek köztünk, akik a tábor előtt fejezték be az iskolát, és ez volt az utolsó táboruk, mielőtt megkezdődne az a bizonyos nagybetűs ÉLET. Amint a tűz lankadt, a dal is halkabb lett, majd csak a parázs pislogott és ránk ült a csend. Mintha a „Búcsú szimfóniát” hallottuk volna... egymás után osontak el a gyerekek a sátrukba és csak a búcsúzó maradtak még gondolataikba roskadva, tűnődve egy letűnt szép korszakon, és azon, hogy vajon most mi következik?

Téli tábor (2004. december 19-21)

Szentantalfa

Indulás: Külön busz, buszpályaudvar

Gyülekezés 7:45 13-14 kocsi állás

Program

1. nap Tapolca- városnézés

Badacsony: túra (vulkanikus hg.) Badacsonytomaj- bazalttemplom- Salföld- Kékkút-
Szentantalfa

Este: főzés, betlehemes próba; játék; éneklés

2. nap Túra Hegyestűre

Karácsonyfa díszítés

Vacsorafőzés; vacsora

Betlehemes és más játékok

3. nap reggeli, takarítás

Séta a faluban

12 órakor hazautazás

Öltözet: téli időjárásnak megfelelő, esetleg esőkabát, vízhatlan cipő, réteges ruházat, sapka.

Hozz magaddal:

Öltözethez: pót zokni, melegítő, papucs

Tisztálkodáshoz: fogmosó; szappan, szivacs, törölköző; WC papír; eü. betét; zsebkendő

Gyógyszer; Kalmopyrin, görcsoldó

Elemlámpa, tű, cérna és a táborköltség

Vándortábor külföldön

Mikor már megtollasodtunk és futotta felszerelésre, elhatároztuk, hogy a környező országokba is ellátogatunk. 2 táborban munka után kiképzést tartottunk. Ez a következőkből állt: sátorverés 3 perc alatt, sátrak vízhatlanná tétele, berendezése, viharálló cövekelés, mindennek legyen meg a helye, de úgy, hogy 3 főre jusson kényelmes fekvő hely is. Össze kellett állítani egy helyi étrendet. Ez 20 étkezést jelentett/ fő. Végül a buszba való bepakolást kellett megtanulni. Az első alkalommal, amikor még nem kötöttük ki a kanisztereket, az első fékezésnél 13*6 literes kanna

zúdult előre, úgy, hogy majdnem kiverte a busz elejét. Ezután a kannákat az ülések lábaihoz erősítettük, és a csúszkálás megszűnt.

A kempingek valamilyen patak mellé települtek. Volt WC, mosdó vízesap. Az ára egy sátorhelynek 2 korona volt. Meleg víz nem volt. A mosdó vize ipari víz, hó olvadék a patakából. Mi a veszprémi kemény vízhez voltunk szokva, és hamar tudtuk, mikor kell abbahagyni a szappanozást, de itt másképpen volt, már régen nem voltunk szappanosak, amikor javában ugráltunk a 8-10 °C víz alatt. Ebédre szendvicset vittünk. Mikor már alig vonszoltuk magunkat, egy magas fal tornyosult elénk. Az ösvényen futásban mentek fel a Téry házhoz a teherhordók. Elhatároztuk, hogy ennek a mászásnak az emlékére felvesszük a Téry ODK nevet a magyar természetjárás elindítójának tiszteletére.

Veszprém, 2014.06.15-17.

Szathmáry Árpád

Folytatás:

2014 óta az ODK minden második héten túrát szervez. Túravezetők: ifj.Szathmáry Árpád, Salamon Alfonz.

2014 óta minden év október első szombatján ODK öregdiák találkozót szervezünk Szentantalfán.

2014 óta minden decemberben megszervezzük az ODK téli tábort. 2020-ban elmarad a COVID 19 járvány miatt.

2014 óta minden évben szervezünk éjszakai túrát, amely csak 2020 tavaszán maradt el a COVID 19 járvány miatt (iskola zárva).

2014 Szentantalfa

2015 Bakonybél

2016 Porvacsesznek

2017 Felsőörs

2018 Városlód

2019 Felsőörs

Az ODK tagjai 2020/2021-ben:

9.a

Biró Zétény

Fábián Lara

Farkas Zsófia Eszter

Gárdonyi Eszter

Győri Jázmin Anna

Horváth Balázs

Horváth Szilvia

Hudvágner Anna

Illikmann Erik

Jancsek Balázs

Kiss Ádám

Kocsis Anna

Molnár Réka

Nagy Eszter

Nikolics Dorina Kinga

Pataky Valéria

Pirka Ádám

Saáry Dávid Zoltán

Szentmiklósi Laura

Támton Dominik Bendegúz

9.b

Hoffer Szabina

Pozsgai Fanni

Ríz Katalin

Szijártó Gréta

Varga Viktor

Zsiga Liliána

Zsirai Luca Mária

9.nyb

Csincsi Luca Izabella

Horváth Eszter Magdolna

Hullám Doroti Molli

Kaposy Levente

Kripli Sára

Molnár András

Szabó Adrienn

Szabó Judit

Szabó Virág Veronika

Takács Máté

Varga Enikő

9.nyc

Böröndi Máté

Mayer Bianka

Papp Bence

Ruzsonik Jázmin

Veres Lilla Adrienn

10.a

Ábrahám Balázs

Balogh Anna Nóra

Borbás Krisztina

Ihász Márk Máté

Lippert Erik

Németh Kitti

Németh Réka Imola

Pauer Tamás

Reiner Balázs

Tornyos Péter

Tóth Alexandra Vanda

Varga Attila

Zima Csenge

10.b

Sándor Eszter

10.c

Komenda Barnabás

11.a

Balázs Dávid

Haiszer Dominik

Király Mátyás

Németh Levente

Paszler Olivér

11.b

Fodor Anna

11.c

Albrecht Eszter

Győri Alíz

Komlósi Milán

Németh Noémi

Timer Lilla

A Csatár-hegyi kápolnánál 2018